ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΗ

ΤΑΧΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΥΑΝΑΓΝΩΣΤΑΤΗ

ΕΠΙ ΤΗι ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΥΠΛΟΑΓΕ

ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

„Χρόνου φείδου“.

Τιμᾶται **Φράγκου** — Prix : **Un Franc**

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΟΔΩι ΡΙΒΟΛΗι ΥΠ' ΑΡΙΘΜ 36

Η ΜΑΛΛΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΩι Κ. ΑΙΜΥΛΙΩι ΔΥΠΛΟΑΓΕ EN SINCENY (AISNE)

1900

E. DUPLOYÉ
FERNIQUE sc.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΗ

ΤΑΧΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΥΑΝΑΓΝΩΣΤΑΤΗ

ΕΠΙ ΤΗι ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΥΠΛΟΑΓΕ

ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

„Χρόνου φείδου".

Τιμᾶται **Φράγκου** | Prix : **Un Franc**

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΟΔΩι ΡΙΒΟΛΗι ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 36

Η ΜΑΛΛΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΩι Κ. ΑΙΜΥΛΙΩι ΔΥΠΛΟΑΓΕ ΕΝ SINCENY (AISNE)

1900

ΤΗι

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΓΑΛΟΥΧΗΣΑΣΗι ΜΕ

ΜΕΓΑΛΗι ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗι

ΑΝΘ' ΩΝ ΕΥΗΡΓΕΤΗΜΑΙ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΑΠΟΔΙΔΩΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Στενογραφία ἐθεωρεῖτο τὸ πάλαι ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα, ἰδιαιτέρᾳ τινὶ τάξει ἀνθρώπων προσιτόν, οὐδαμῶς δὲ τοῖς πολλοῖς χρήσιμον.

Ἡ εἰκασία αὕτη ἀφορμὴν εἶχε τὴν δύσκολον ἐκμάθησιν τῶν ἀρχαίων στενογραφικῶν μεθόδων καὶ τὴν ὑπερβαλλόντως ἐπίπονον ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

Ἡ *Δυπλοαγεική* ὅμως μέθοδος, καίπερ κατέχουσα σύστημα γραφῆς ταχύτερον οἱουδήτινος ἄλλου, κατώρθωσε νὰ ἐκφέρῃ δι' ὀλίγων λέξεων τὰς ἀρχὰς τῆς στενογραφικῆς τέχνης, καθιστῶσα ταύτας τοῖς πᾶσι καταληπτάς.

Ἡ Στενογραφία τῶν Ἀδελφῶν *Δυπλοαγέ* ἑδράζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν ἕκαστος φθόγγος παρίσταται δι' ἰδίου σημείου. Τὰ σημεῖα αὐτῆς εἰσιν ἁπλᾶ, εὐκρινῆ, εὐανάγνωστα καὶ εὐκατάληπτα· διὰ τῶν πλεονεκτημάτων δὲ τούτων ἡ Στενογραφία αὕτη διακρίνεται καὶ ὑπερέχει πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἐπινοηθέντων συστημάτων. Οὐδόλως ὅθεν ἄπορον ἐὰν τὸ ἡμέτερον τοῦτο σύστημα ἔτυχεν, ἐν σχετικῶς σμικρῷ χρόνῳ, τηλικαύτης ἐκτιμήσεως καὶ διαδόσεως, καθόσον μάλιστα, παρὰ τὴν τελειότητα αὐτοῦ, ἐκμανθάνεται θεωρητικῶς ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ὡρῶν, χάρις εἰς τὸ ἁπλοῦν τῆς βάσεως, καὶ ἄνευ ἔτι τῆς βοη-

θείας διδασκάλου, κατόπιν δ' ὀλίγης ἐξασκήσεως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρακτικῶς, πρὸς ἐξοικονόμησιν καιροῦ τε καὶ κόπου.

Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον κέκληται ἡ τοῦ Δυπλοαγὲ ἐπιτυχὴς ἔμπνευσις νὰ μείνῃ νικήτρια ἐν τῷ στενογραφικῷ ἀγῶνι, καθόσον ἡ ἐκμάθησις αὐτῆς οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχει οὔτε ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου παιδεύσεως οὔτε ἐπὶ τοῦ μνημονικοῦ τοῦ σπουδάζοντος. Ἅπαξ γενομένων ἀντιληπτῶν τῶν 26 αὐτῆς χαρακτήρων,[1] ἀρκεῖ εὐεκτέλεστος καὶ ἄμεσος τούτων συνδυασμὸς πρὸς σχηματισμὸν συλλαβῶν καὶ λέξεων.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Δυπλοαγεικοῦ συστήματος ἀριθμοῦνται σήμερον καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων, πλείστων ἐξ αὐτῶν κατεχόντων δημοσίας θέσεις, ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Καναδᾷ.

Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι *μόνη* ἡ Δυπλοαγεικὴ Στενογραφία ἐβραβεύθη διὰ *χρυσῶν μεταλλίων* ἐν ταῖς *Παγκοσμίοις Ἐκθέσεσι τῶν Παρισίων* τῷ *1878* καὶ *1889*, διὰ τιμητικῶν δὲ διπλωμάτων ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῆς Βιέννης, τῷ 1873, καὶ ἐν ταῖς τοπικαῖς τῶν Παρισίων, Λυῶνος, κλπ. Ἐγένετο δ' ἤδη ἐπισήμως δεκτὴ καὶ εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1900, ἐν ᾗ ἐτάχθη ὑπ' ἀριθμὸν 5198, κλάσεως Α΄, ὁμίλου 1. Ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Ἰταλικήν, Ῥωσικήν, Δανικήν, Πορτογαλλικήν, Φλαμανδικήν, Ἰσπανικήν, Ῥουμανικήν, Λατινικήν, Γερμανικὴν καὶ Τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὸ Τσινουκικὸν ἰδίωμα τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀμερικῆς. Κατέχει πλήρη καὶ ἀληθῆ Στενογραφικὴν βιβλιοθήκην, ἐφημερίδας

1. Μηδένα πτοείτω ὁ ἀριθμὸς τῶν 26 τούτων χαρακτήρων· κατωτέρω θὰ δείξωμεν ὅτι χάρις εἰς τὸν μεθοδικὸν αὐτῶν συνδυασμόν, δεκάλεπτον ἀρκεῖ πρὸς ἐκμάθησιν αὐτῶν.

στενογραφουμένας, χάρτας στενογραφικούς, τυπογραφικὰ στοιχεῖα στενογραφικά, κτλ.

Θερμότατα συνιστῶμεν τὸ εὔκολον τοῦτο σύστημα εἰς πάντας ὅσοι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἁπλοποίησιν καὶ συντόμευσιν τῶν γραφικῶν αὐτῶν ἀσχολιῶν, κυρίως δ' εἰς τὴν μαθητεύουσαν νεολαίαν, εἰς τοὺς φοιτητάς, θεολόγους, δικηγόρους, λογίους, ἐμπόρους, ὑπαλλήλους καὶ λοιπούς. Εὐχόμεθα δ' ὅπως πάντες οἱ τῷ παρόντι ἐγχειριδίῳ ἐντευξόμενοι παρορμηθῶσι πρὸς ἀκριβῆ καὶ σύντονον ἐκμάθησιν τῆς στενογραφικῆς τέχνης. ἥτις, ὡς καὶ τόσαι ἄλλαι, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐφευρέθη καὶ ἐκαλλιεργήθη.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐφαρμοσθῆ τὸ Γερμανικὸν σύστημα τοῦ Γαβελσβέργερ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐξεδόθη τελευταίως καὶ Μέθοδος ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν καθηγητοῦ ἐν τῇ Μεγάλῃ Σχολῇ, κ. Ν. Βούρου. Ἀλλὰ τὸ στρυφνὸν τοῦτο στενογραφικὸν σύστημα ἔχει τὸ μειονέκτημα τῆς μὴ εὐχεροῦς ἀναγνώσεως. Τοῦτο δὲ προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς ἐπὶ στίχων γραφῆς τῶν σημείων, τῆς διακρίσεως ἤτοι τούτων εἰς ὑπέρστιχα, ἐπίστιχα καὶ ὑπόστιχα, ἐκ τῆς μεταβολῆς θέσεως, ὁλικῆς τε καὶ μερικῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν, τῆς ἐπενθέσεως ἑνωτικῶν γραμμῶν, τῆς διὰ ποικίλων σημείων γραφῆς τοῦ αὐτοῦ φθόγγου, ἐκ τῆς κατὰ κόρον χρήσεως τῶν συντομεύσεων καὶ συγκοπῶν τῶν τε λέξεων καὶ φράσεων, ἅπερ πάντα καὶ τὸν σπουδάζοντα αὐτὸν συγχύζουσι καὶ τὴν μνήμην αὐτοῦ κουράζουσι.[1] Τὸ ἐλαττωματικὸν τῶν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοιούτων

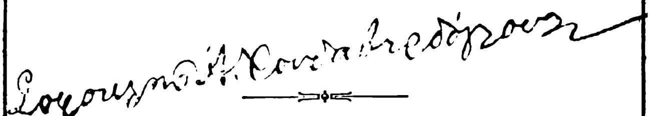
---

1. Τὸ *Ἀθήναιον* τοῦ Λονδίνου, ποιούμενον κρίσιν τῆς τοῦ Θ. Ἄνδερσον Ἱστορίας τῆς Στενογραφίας, ἐπιλέγει· «Ὁ λελογισμένως μελετῶν τὰ Στε-»νογραφικὰ συστήματα ὀφείλει κυρίως νὰ ἐκζητήσῃ τὰ ἀποτελέσματα »ἑκάστου συστήματος, ὅταν τοῦτο ἀπογυμνωθῇ παντὸς συντομευτικοῦ

βάσεων ἱδρυμένων στενογραφικῶν συστημάτων των κατιδόντες καὶ αὐτοὶ οἱ ζηλοτύπως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν μεθόδων ἐχόμενοι Γερμανοί, ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἄρδην μεταβολῆς τῶν βάσεων τούτων· οὕτω δὲ τελευταίως ὁ ἐν Λειψίᾳ Κάρολος Σδάϊτχάουερ συνέταξε νέον σύστημα, ὅπερ ἐπὶ ὁμοίων ταῖς Δυπλοαγεικαῖς βάσεων ἐσχηματισμένον, διακρίνεται μόνον ἐκ τῶν σημείων ἅπερ μεταχειρίζεται πρὸς παράστασιν ἑκάστου φθόγγου· τὸ σύστημα αὐτοῦ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ λίαν διεδόθη ἐν Γερμανίᾳ.

Ἔγραφον ἐν Χαλκηδόνι, τῇ κδ΄ Ὀκτωβρίου 1899.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥΣ

» μηχανήματος, ὅταν περιορισθῇ εἰς τὰ ἁπλούστατα αὐτοῦ μέσα, ἐκεῖνα » δηλ. ἅτινα σύνηθες μνημονικὸν δύναται εὐκόλως νὰ κρατήσῃ κατόπιν » μαθημάτων τινῶν. Ἴσως οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ σύστημα θὰ ὑπέμενε γεν- » ναίως τὴν δοκιμασίαν ταύτην, ἐξαιρουμένου τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος τοῦ » Δυπλοαγέ.»

Ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὰ ἐν σελίσι 14 καὶ 16 τῆς Μεθόδου τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν διδασκάλου, Σχήματα 8, 9 καὶ 10 εἰσὶ τοσούτῳ παραμεμορφωμένα καὶ διεστρεβλωμένα, ὥστε μεθ' ὅλην τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ταῦτά εἰσι τὰ σημεῖα τῆς Στενογραφίας Duployé ἠδυνατήσαμεν νὰ τα ἀναγνωρίσωμεν, ὑποθέτομεν δὲ μᾶλλον ὅτι ἀνήκουσιν ἑτέρῳ τινὶ συστήματι.

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

§ 1. Ἡ Στενογραφία ἐπενοήθη ἀρχικῶς πρὸς πιστὴν ἀναγραφὴν τῶν δημηγοριῶν καὶ συζητήσεων· ὀφείλει ὅθεν νὰ ἦναι πεντάκις ἢ ἑξάκις βραχυτέρα τῆς συνήθους γραφῆς. Ἡ βραχύτης δ' αὕτη ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης ἀποβολῆς παντὸς περιττοῦ καὶ τῆς χρήσεως μόνον τῶν ἁπλουστάτων σημείων πρὸς σχηματισμὸν στενογραφικῆς ἀλφαβήτου.

§ 2. Βάσις τῆς στενογραφικῆς ὀρθογραφίας εἶναι τό· ΓΡΑΦΕ ΩΣ ΑΚΟΥΕΙΣ ! Ἡ Στενογραφία κατ' ἀκολουθίαν παριστᾷ μόνον *τὸν ἀκουόμενον φθόγγον*, οὐδόλως ὑπ' ὄψει λαμβανομένης τῆς συνήθους ὀρθογραφίας. Οὕτω γράφει ἀδιαφόρως τὰς λέξεις *τύχη, τοῖχοι, τείχη· ἧλοι, ἴλη, ὕλη, εἴλη· Εἵλως, ἥλιος, Ἥλιος· πύλη, πῖλοι· παιδιάς, παιδιᾶς θήρα, θύρα, Θεῖρα· κτείνει, κτήνη· καινοί, κενή· πήρα, πεῖρα, Πύρρα* κτλ.

§ 3. Στοιχεῖα τῆς Δυπλοαγεικῆς ἀλφαβήτου εἶναι ὁ κύκλος καὶ ἡ εὐθεῖα· ὅπως δ' ὑπάρξῃ ἀριθμὸς σημείων ἐπαρκὴς δι' ἅπαντας τοὺς φθόγγους, χρησιμοποιεῖται ἡ εὐθεῖα γραμμὴ καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διευθύνσεις, ἐν ἁπλῷ ἢ διπλασίῳ μήκει ἢ ὕψει· διακρίνονται δ' ἐπίσης μέγας ἢ μικρὸς κύκλος, ἡμικύκλια καὶ τεταρτοκύκλια.

§ 4. Ὅλη ἡ Δυπλοαγεικὴ στενογραφικὴ ἀλφάβητος συνοψίζεται ἐν τοῖς ἑξῆς δυσὶ σχήμασι.

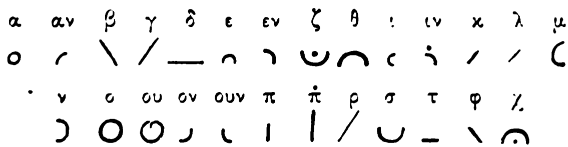

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΔΥΠΛΟΑΓΕΙΚΗ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ

Η ΑΥΤΗ ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΜΕΘΟΔΙΚΩΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ

Α΄ ΣΥΜΦΩΝΑ

Π	|	Μικρὰ κάθετος
Τ	—	» ὁριζοντία
Φ	\	» πλαγία πρὸς τα δεξιά
Κ	/	» » » » ἀριστερά
Λ	/	» » » » ἄνω
Μ	(	Μέγα ἡμικύκλιον » » δεξιά
Σ	◡	» » » » ἄνω
Θ	⌒	» » » » κάτω
Π̇	|	Μεγάλη κάθετος
Δ	—	» ὁριζοντία
Β	\	» πλαγία πρὸς τα δεξιά
Γ	/	» » » » ἀριστερά
Ρ	/	» » » » ἄνω
Ν	)	Μέγα ἡμικύκλιον » » ἀριστερά
Ζ	◡̇	» » πρὸς τα ἄνω μετὰ στιγμ.
Χ	⌒̣	» » » » κάτω » »

Β΄ ΦΩΝΗΕΝΤΑ

Α	o	Μικρὸς κύκλος.
Ο	O	Μέγας »
ΟΥ	Ό	» » μετὰ πόρπης.
Ε,η,υ,ε,ι	⌒̣ ∪̣ ( ) ἢ ⌒· ∪· (·)	Μικρὸν ἡμικύκλ. μετὰ στιγμ. κάτ. ἢ δεξιᾷ.
Ι	( ) ∪ ⌒	Μικρὸν ἡμικύκλιον.

Γ΄ ΕΝΡΙΝΑ

Αν	⌐ ¬ ∟ ┘ (μετ' ὀξείας ἄνω)	Μικρὸν τεταρτοκύκλιον	μετ'	ὀξείας	ἄνωθεν
Ον	┘ ∟ ⌐ ¬	»	»	»	»	κάτωθεν
Ουν	∟ ┘ ⌐ ¬	»	»	μετὰ	βαρείας	»
Εν	¬ ⌐ ∟ ┘	»	»	»	»	ἄνωθεν
Ιν	¬ ⌐ ∟ ┘ (μετὰ στιγμῆς)	»	»	»	στιγμῆς	ἄνωθεν

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

§ 5. Αἱ ὁριζόντιοι γραμμαὶ τ — καὶ δ ——, καὶ τὰ μεγάλα ἡμικύκλια σ ∪, ζ ∪̇, θ ⌒ καὶ χ ⌒̣ γράφονται πάντοτε *ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά*

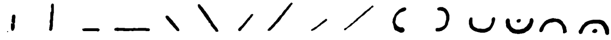
§ 6. Αἱ λοιπαὶ εὐθεῖαι π | τ̇ | φ \ β \ κ / γ / καὶ τὰ μεγάλα ἡμικύκλια μ (καὶ ν) γράφονται *ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω*, ἐκτὸς τῶν ρ / καὶ λ /, ἅτινα γράφονται *πάντοτε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω*

§ 7. Οἱ κύκλοι α o, ο O, ου Ό, τὰ μικρὰ ἡμικύκλια ⌒ ∪ ( ) καὶ τὰ τεταρτοκύκλια ⌐ ¬ ∟ ┘ γράφονται πρὸς παντοίας διευθύνσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΣΥΜΦΩΝΑ

Π Π̇ Τ Δ Φ Β Κ Γ Λ Ρ Μ Ν Σ Ζ Θ Χ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 8. Τὰ ἁπαλὰ σύμφωνα π̇ |, δ —, β \, γ / διακρίνονται τῶν τραχέων π |, τ —, φ \, κ / ἐκ τοῦ διπλασίου αὐτῶν μήκους· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ρ / τοῦ λ /, ἅτινα ἀμφότερα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τῶν γ / καὶ κ / γράφονται, ὡς εἴπομεν, πάντοτε πρὸς τὰ ἄνω.

§ 9. Τὸ π ἡγουμένου μ ἢ ν, προφέρεται ὡς τὸ λατινικὸν *b* (π̇)· παρίσταται ὅθεν στενογραφικῶς δι' ἰδίου σημείου π̇ = |.

§ 10. Ὁμοίως, τὸ μὲν γ, ἡγουμένου ἑτέρου γ ἢ ν, προφέρεται *ἔν τισι λέξεσιν* ὡς τὸ λατινικὸν ἢ γερμανικὸν *g*· ὡς καὶ τὸ κ, πάντοτε κατόπιν τῶν αὐτῶν γ ἢ ν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ γ γράφεται ὡς κ /.

Τὸ τ δέ, ἡγουμένου ν, προφέρεται ὡς τὸ λατινικὸν *d*.

Σημ. Δὲν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ὁρίσωμεν ἴδιον σημεῖον διὰ τὰ γ καὶ κ προφερόμενα ὡς *g*, καὶ τ προφερόμενον ὡς *d*, καθότι ἡ τοιαύτη αὐτῶν προφορὰ γνωρίζεται εὐκρινῶς ἐκ τοῦ σημείου τῶν ἡγουμένων ἐνρίνων συμφώνων (ἴδε § 18). Θὰ γράφωμεν ὅθεν τὸ μὲν τ πάντοτε διὰ τοῦ —, τὸ κ διὰ τοῦ /, καὶ τὸ γ διὰ τοῦ /, ἤ, ὅταν ᾖ = τῷ *g*, διὰ τοῦ /.

§ 11. Περὶ τῶν γ, μ, ν ἐνρίνως προφερομένων, ὡς καὶ τοῦ διπλοῦ γγ, ἴδε ἐπίσης § 18.

§ 12. Τὰ λοιπὰ διπλᾶ σύμφωνα ββ, δδ, κκ, λλ, μμ, νν, ππ, ρρ, σσ, ττ, γράφονται ὡς ἁπλᾶ β \ , δ —, κ / , λ ⁄ , μ (, ν) , π | , ρ ⁄ , σ ◡, τ ‒ .

§ 13. Τὸ σ πρὸ τῶν β, γ, δ, λ, μ, ν, ρ προφέρεται ὡς ζ· γράφεται ἄρα διὰ τοῦ ◡̇.

§ 14. Τὰ ξ καὶ ψ γράφονται ἀναλελυμένως ὡς κσ ◡ καὶ πσ ◡ .

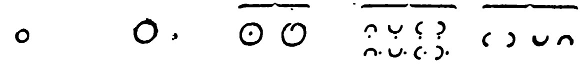
§ 15. Τὸ υ τῶν διφθόγγων αυ, ευ, ηυ, ωυ γράφεται ἐν τῇ στενογραφίᾳ, πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ β, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ, ὡς β \ , πρὸ δὲ τῶν κπτ χφθ σξψ ὡς φ \ .

§ 16. Τὰ στενογραφικὰ σύμφωνα, μόνα γραφόμενα, ἀποτελοῦσι λέξιν μονοσύλλαβον αὐτοτελῆ, ὑπηχοῦντος τοῦ ι οὕτω | = πῆ, — = τί, τῇ, —— = δή, δεῖ, (= μή, μοι,) = νή, ◡ = σύ, σῇ, σοι, ◡̇ = ζῇ· ἐκτὸς τοῦ /· , ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ συνδέσμῳ καί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΦΩΝΗΕΝΤΑ

Α	Ο	ΟΥ	Ε	Ι

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 17. Συμφώνως τῇ ἀρχῇ· *Γράφε ὡς ἀκούεις!* παριστῶμεν·

α' α καὶ η διὰ μικροῦ κύκλου o

β' ο, ω καὶ ῳ διὰ μεγάλου κύκλου O

γ′ Τὸ *ου*, καίπερ ἀποτελοῦν φθόγγον αὐτοτελῆ, παρίσταται ἐν τῇ συνήθει γραφῇ διὰ δύο γραμμάτων, τοῦ *ο* καὶ τοῦ *υ*· ἡ Στενογραφία τοὐναντίον ὁρίζει ἓν καὶ μόνον σημεῖον δι᾽ αὐτό, τὸ ⊙, μέγαν κύκλον μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ κέντρῳ, ὅστις ὅμως λαμβάνει, ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει λέξεως, τὸ σχῆμα O, μεγάλου κύκλου μετὰ πόρπης, χάριν τῆς ταχύτητος.

δ′ *ε* καὶ *αι* δι᾽ ἑνὸς τῶν μικρῶν ἡμικυκλίων ∩ ∪ ⊂ ⊃, μετὰ στιγμῆς κάτωθεν ἢ δεξιόθεν. Μόνος ὁ φθόγγος *ε* γράφεται πάντοτε διὰ μόνου τοῦ ∩ ἄνευ στιγμῆς· ὡς, π. χ. *αἰ*, *αἱ*, *αἱ* = ∩.

Περὶ τῆς συνήθως παραλείψεως τῆς τοῦ *ε* ∩ στιγμῆς, ἴδε § 37.

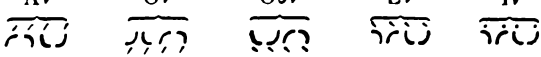
ε′ Αἱ ἑπτὰ γραφαὶ τῆς φωνῆς *ι* ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ *ι*, *η*, *υ*. *ει*, *οι*, *υι*, *ῃ* γράφονται πᾶσαι στενογραφικῶς δι᾽ ἑνὸς τῶν μικρῶν ἡμικυκλίων ⊂ ⊃ ∪ ∩. Ὁ φθόγγος *ι* μόνος γράφεται πάντοτε διὰ μόνου τοῦ ⊂· ὡς *οἱ*, *ἡ*, *εἰ*, *ἥ*, *ᾗ* = ⊂.

Σημ. Ἡ ὀρθὴ χρῆσις ἑνὸς ἑκάστου τῶν τεσσάρων μικρῶν ἡμικυκλίων ὑποδείκνυται ἐν §§ 25 καὶ 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ′

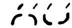
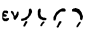
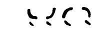
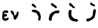
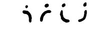
ΕΝΡΙΝΑ

Αν Ον Ουν Εν Ιν

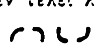

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 18. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα προφέρει ἐνρίνως, πρὸ τῶν ἀφώνων συμφώνων, ἤτοι τῶν *κ γ χ π β φ τ δ θ*, τὰ *γ, μ, ν*, τουτέστι πρὸ μὲν τῶν *κ γ χ* τὸ *γ* ἢ *ν*, πρὸ τῶν *π β φ* τὸ *μ* ἢ *ν* καὶ πρὸ τῶν *τ δ θ* τὸ *ν*. Τὸ *ν* προφέρεται ὡσαύτως ἐνρίνως καὶ πρὸ τῶν *λ, ρ, σ, ζ*. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ μὲν *κ* καὶ *γ* προφέρονται ὡς τὸ λατινικὸν ἢ γερμανικὸν *g* (καίτοι τὸ *γ* ἔν τισι λέξεσι διατηρεῖ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ προφοράν), τὸ *π* ὡς *b* καὶ τὸ *τ* ὡς *d*. Τὰς ἐκ τῶν τοιούτων συνδυασμῶν παραγομένας ἐνρίνους συλλαβὰς ἡ Δυπλοαγεικὴ Στενογραφία παριστᾷ δι' ἰδίων σημείων. Οὕτω·

α' *αγ, αμ, αν* διὰ τεταρτοκυκλίου μετ' ὀξείας ἄνωθεν
β' *ογ, ομ, ον* » » » » κάτωθεν
γ' *ουγ, ουμ, ουν* » » μετὰ βαρείας »
δ' *εγ, εμ, εν* » » » » ἄνωθεν
ε' *ιγ, ιμ, ιν* » » » στιγμῆς »

§ 19. Αἱ μεμονωμέναι συλλαβαὶ *αν, ον, ουν, εν, ιν*, γράφονται πάντοτε διὰ μόνου τοῦ ἐν τῇ ἀλφαβήτῳ (σελ. 10) ὑποδεικνυομένου τεταρτοκυκλίου ἀτόνως· ὡς· *ἂν* = · *ὄν, ὅν, ὧν, ὤν* = *οὖν* = · *ἐν, ἕν* = ἀλλ' *ἦν, ἥν, ἤν, ὕν* =

§ 20. Αἱ συλλαβαὶ *αν, ον, ουν, εν, ιν*, ἔνρινοί τε καὶ μή, γράφονται ἐν τέλει λέξεως πάντοτε διὰ τῶν τεταρτοκυκλίων τούτων

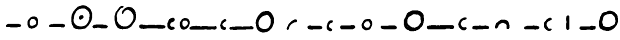
Σημ. Περὶ τῆς ὀρθῆς χρήσεως ἑκάστου τῶν μικρῶν τεταρτοκυκλίων, ὅρα §§ 25 καὶ 37.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ[1]

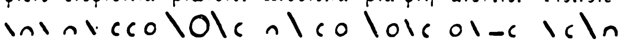
π.αῖ π.οῦ π.ά ππ.ε π.έμ.π.ω ἀ.π.ο.π.ομ.π.ή ὦ π.ό.π.οι

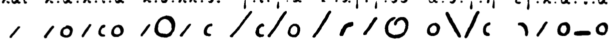
τ.ά τ.ού.τ.ου δ.ι.α.δ.ί.δ.ω ἀν.τ.ι.τ.ά.ττ.ω δ.ύ.τ.αι τ.ύ.π.τ.ω

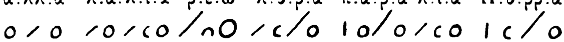
φ.ε.ῦ ε.ὐφ.υ.ΐ.α β.ω.β.οὶ Ε.ὔβ.οι.α β.α.φ.ή α.ὐ.τ.οὶ Φ.οῖ.β.ε

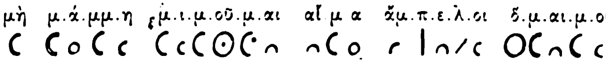
καὶ κ.α.κ.ί.α κ.ό.κκ.οι γ.ί.γ.α Γ.άγ.γ.ου α.ὐ.γ.ή ἔγ.κ.α.τ.α

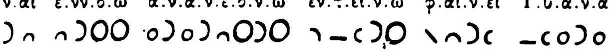
ἀ.λλ.ά λ.α.λ.ι.ά ρ.έ.ω λ.ύ.ρ.α π.α.ρ.α λ.ί.α Π.ύ.ρρ.α

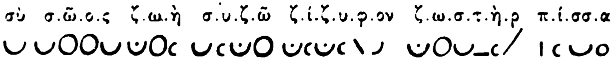
μή μ.ά.μμ.η ἐμ.ι.μ.οῦ.μ.αι αἷ μ.α ἄμ.π.ε.λ.οι δ.μ.αι.μ.οι

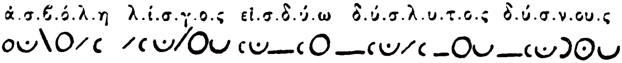
ν.αὶ ἐ.νν.ο.ῶ ἀ.ν.α.ν.ε.ό.ν.ω ἐν.τ.εί.ν.ω φ.αί.ν.ει Τ.ύ.α.ν.α

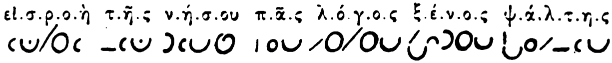
σὺ σ.ῶ.ο.ς ζ.ω.ή σ.υ.ζ.ῶ ζ.ί.ζ.υ.φ.ον ζ.ω.σ.τ.ή.ρ π.ί.σσ.α

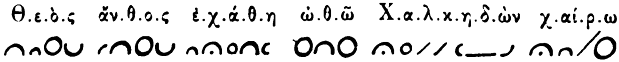
ἀ.σ.β.ό.λ.η λ.ί.σ.γ.ο.ς εἰ.σ.δ.ύ.ω δ.ύ.σ.λ.υ.τ.ο.ς δ.ύ.σ.ν.ου.ς

εἰ.σ.ρ.ο.ή τ.ῆ.ς ν.ή.σ.ου π.ᾶ.ς λ.ό.γ.ο.ς ξ.έ.ν.ο.ς ψ.ά.λ.τ.η.ς

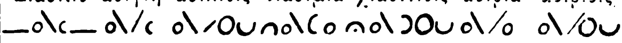

Θ.ε.ὸ.ς ἄν.θ.ο.ς ἐ.χ.ά.θ.η ὠ.θ.ῶ Χ.α.λ.κ.η.δ.ών χ.αί.ρ.ω

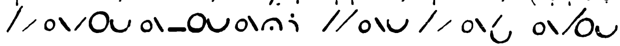

1. Ἐν τοῖς παραδείγμασι τούτοις παριστῶμεν τὰς λέξεις ἀναλελυμένας· περὶ τοῦ τρόπου τῆς συνενώσεως τῶν σημείων ὅρα Μέρος Β΄.

Δ.αυ.ί.δ αὐ.γ.ή αὐ.λ.ὸ.ς θ.αῦ.μ.α χ.αῦ.ν.ο.ς αὔ.ρ.α (ἁβ.ρ.ό.ς)

γ.λ.αυ.κ.ὸ.ς αὐ.τ.ὸ.ς αὐ.χ.ὴν γ.ρ.αῦ.ς γ.λ.αῦ.ξ (ἀφ.ρ.ό.ς

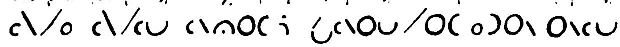
Εὔ.α Εὔβ.οι.α ψ.εῦ.δ.ο.ς εὐ.ζ.ω.ΐ.α ῥ.εῦ.μ.α εὔ.ν.οι.α (ῥ.αιβ.ός)

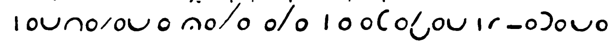
εὔ.π.ο.ρ.ο.ς εὐ.χ.ὴ εὐφ.ο.ρ.ί.α εὐ.θ.ὺ.ς Ζ.εὺ.ς εὐ.ψ.υ.χ.ί.α (αἴφ.ν.η.ς)

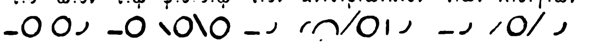
Ηὔ.ρ.α (ὕβ.ρ.ι.ς) Ηὐ.χ.ό.μ.ην ξ.ῖφ.ο.ς Ρ.ω.μ.α.ν.ῶ (ὄφ.ι.ς)

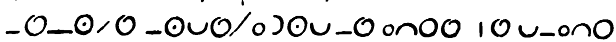
π.ᾶ.ς θ.ά.λ.α.σσ.α χ.α.ρ.ᾷ ἀ.γ.α.π.ᾷ ἀ.μ.ά ξ.α.ς π.αν.τ.ά.ν.α.σσ.α

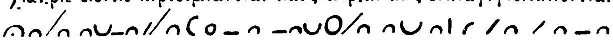
τ.ὸ ᾠ.ὸν τ.ῷ φ.ό.β.ῳ τ.ὸν ἄν.θ.ρ.ω.π.ον τ.ῶν λ.ό.γ.ων

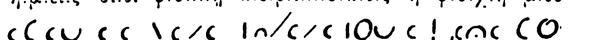
τ.οῦ δ.ού.λ.ου τ.οὺ.ς οὐ.ρ.α.ν.οὺ.ς τ.οῦ ἀ.θ.ώ.ου π.οῦ σ.τ.α.θ.ῶ

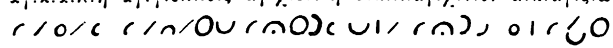
χ.αῖ.ρ.ε ἐ.σ.τ.ὲ κ.ρ.έ.μ.α.τ.αι τ.αῖ.ς ὠ.ρ.αί.αι.ς ἐ.π.αγ.γ.έ.λλ.ε.τ.αι

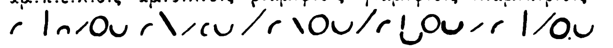
ἡ.μ.εῖ.ς υἱ.οὶ φ.υ.λ.ῆ π.ε.ρ.ί.λ.υ.π.ο.ς ἡ ψ.υ.χ.ή μ.ου

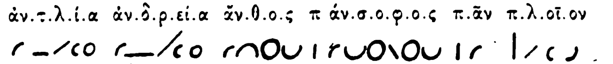
ἀγ.κ.ά.λ.η ἄγ.γ.ε.λ.ο.ς ἀγ.χ.ό.ν.η σ.π.λ.άγ.χ.ν.ον ἀ.π.άγ.ξ.ω

ἄμ.π.ε.λ.ο.ς ἀμ.β.λ.ὺ.ς ῥ.άμ.φ.ο.ς γ.αμ.ψ.ὸ.ς λ.αμ.π.ρ.ό.ς

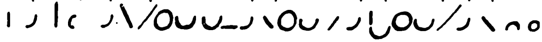
ἀν.τ.λ.ί.α ἀν.δ.ρ.εί.α ἄν.θ.ο.ς π άν.σ.ο.φ.ο.ς π.ᾶν π.λ.οῖ.ον

ὄγ.κ.ο.ς σ.τ.ρ.ογ.γ.ύ.λ.ο.ς ῥ.όγ.χ.ο.ς κ.όγ.χ.η γ.ογ.γ.ύ.ζ.ω

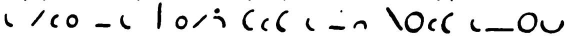
π.ομ.π.ὴ ὄμ.β.ρ.ο.ς σ.τ.όμ.φ.ο.ς κ.ομ.ψ.ὸ.ς ρ.ομ.φ.αί.α

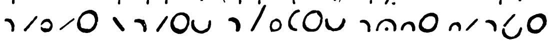
π.όν.τ.ο.ς σ.π.ον.δ.ὴ γ.ρ.όν.θ.ο.ς τ.ῶν τ.ό.ν.ων ὀ.δ.όν.τ.ων

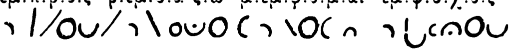
οὐγ.γ.ί.α τ.οὔμ.π.α.λ.ιν μ.ι.μ.οῦν.τ.αι Β.ο.η.μ.οῦν.δ.ο.ς

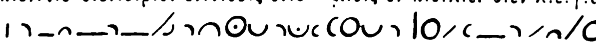
ἐγ.κ.α.λ.ῶ φ.έγ.γ.ο.ς (ἔγ.γ.α.μ.ο.ς) ἐγ.χ.έ.ω ἐ.λ.έγ.ξ.ω

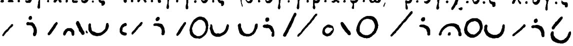
ἐμ.π.ρ.ὸ.ς ῥ.εμ.β.ά.ζ.ω μ.έμ.φ.ο.μ.αι ἔμ.ψ.υ.χ.ο.ς

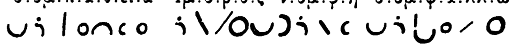
π.έν.τ.ε δ.έν.δ.ρ.ον ἔν.θ.ου.ς ἔν.ζ.υ.μ.ο.ς ἐν π.ό.λ.ει δ.ὲν λ.έ.γ.ω

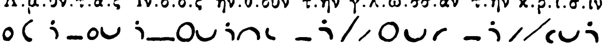
Λ.υγ.κ.εύ.ς ἴ.λ.ιγ.γ.ο.ς (σ.υγ.γ.ρ.ά.φ.ω) ῥ.ύγ.χ.ο.ς λ.ύγ.ξ

σ.υμ.π.ά.θ.ει.α Ἴμ.β.ρ.ο.ς ν.ύμ.φ.η σ.υμ.ψ.ά.λλ.ω

Ἀ.μ.ύν.τ.α.ς Ἰν.δ.ὸ.ς ἦν.θ.ουν τ.ὴν γ.λ.ῶ.σσ.αν τ.ὴν κ.ρ.ί.σ.ιν

ΜΕΡΟΣ Β'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

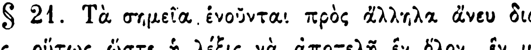
Θεμελιώδης ἀρχή· ΦΕΥΓΕ ΤΑΣ ΓΩΝΙΑΣ

§ 21. Τὰ σημεῖα ἑνοῦνται πρὸς ἄλληλα ἄνευ διακοπῆς, οὕτως ὥστε ἡ λέξις νὰ ἀποτελῇ ἓν ὅλον, ἓν μονόγραμμα. Οὐδέποτε ὑψοῦται ἡ γραφὶς ἀπὸ τοῦ χάρτου πρὶν ἢ γραφῇ ὁλόκληρος ἡ λέξις.

§ 22. Τὰ φωνήεντα καὶ ἔνρινα εἶναι κινητά, ἤτοι στρέφονται πρὸς παντοίας διευθύνσεις, τοῦτο δ' ὅπως γράφηται *ἄνευ γωνίας* πάντοτε μὲν ἑκάστη συλλαβή, συχνάκις δ' ὅλη ἡ λέξις. *Πῦρ* γραπτέον καὶ οὐχὶ . *Πάντα* γραπτέον καὶ οὐχὶ . *Ἔτη* = καὶ οὐχὶ .

§ 23. Ἐν λέξεσιν ἀποτελουμέναις μόνον ἐκ φωνηέντων, ἐν τέλει δὲ καὶ ἐξ ἐνρίνων, τὸ πρῶτον φωνῆεν τηρεῖ πάντοτε τὴν ἐν τῇ ἀλφαβήτῳ (σελ. 10) δηλουμένην θέσιν.

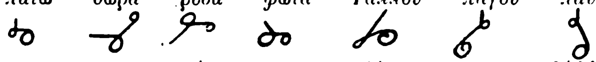
ἀεί *αἰών* *ἴον* *ἐάν* *ἐᾷ* *ἴα* *υἱέ* *οὐαί*

§ 24. Ἡ ἀρχὴ *φεῦγε τὰς γωνίας* ἐφαρμόζεται πάντοτε ἐπὶ τῶν φωνηέντων *α* , *ο* καὶ *ου* .

πᾶ *τῷ* *ῥοῦ* *βοῦ* *Κῶ* *ποῦ* *αὐ* *μου* *νοῦ* *σῷ* *θὰ* *χοῦ*

πατῶ δῶρα ῥόδα φῶτα Γάλλον πάγον πανώ

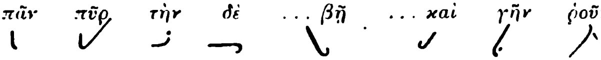

μοῦσα νῶτα νάνου σοφῶ θῶκον χωρῶ θάλλω

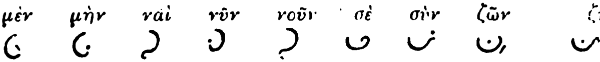

§ 25. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ φωνήεντα *ε* καὶ *ι* καὶ τὰ ἔνρινα *αν, ον, ουν, εν, ιν,* ἡ ἑκάστοτε διάφορος θέσις ἣν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὰ σημεῖα αὐτῶν, ἐπιτρέπει τὴν ἄνευ γωνίας ἕνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ συμφώνου τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, ἡγουμένου τε καὶ ἑπομένου. Οὕτω δ' ἑκάστη συλλαβὴ ἀπαιτεῖ μίαν μόνην *μονοκονδυλιάν.*

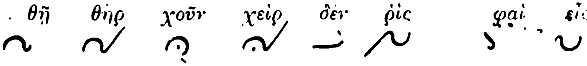
πᾶν πῦρ τὴν δὲ ... βῆ ... καὶ γῆν ῥοῦν

μὲν μὴν ναὶ νῦν νοῦν σὲ σὺν ζῶν ζῆ

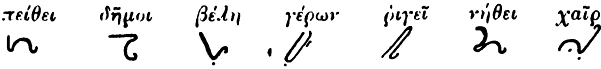

... θῆ θὴρ χοῦν χεὶρ δὲν ῥὶς φαὶ εἰς

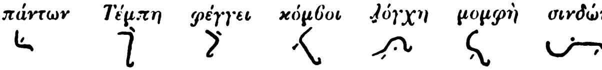

§ 26. Λίαν συχνάκις ἑνοῦνται ἄνευ γωνίας μετὰ τοῦ ἑπομένου συμφώνου ἀρκτικοῦ ἑτέρας συλλαβῆς.

πείθει δῆμοι βέλη γέρων ῥιγεῖ νήθει χαῖρε

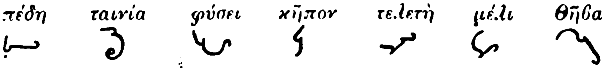

πάντων Τέμπη φέγγει κόμβοι λόγχη μομφὴ σινδὼν

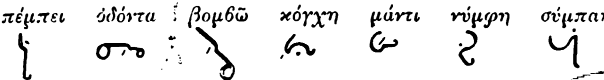

§ 27. Ἐν ἄλλοις ἡ γωνία ὑφίσταται.

πέδη ταινία φύσει κῆπον τελετὴ μέλι Θῆβαι

πέμπει ὀδόντα βομβῶ κόγχη μάντι νύμφη σύμπαν

§ 28. Πλεῖστα σύμφωνα ἑνοῦνται ἀλλήλοις ἄνευ γωνίας.

ψαύω *Αἴτνα* *ἄσημα* *ἀρχή* *μνήμη* *ἐσθής* *ταχύς*

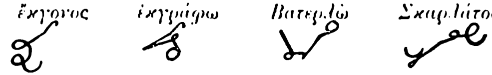
§ 29. Ἐν ἄλλοις ὅμως ἡ γωνία τηρεῖται.

ῥίπτω *τμῆμα* *λεύκη* *κτείνει* *ἅρμα* *θραύει*

§ 30. Ὅταν ἀκολουθῇ γ τῷ κ, ἢ ρ τῷ λ, δίδεται τῷ δευτέρῳ σημείῳ κλίσις διάφορος τῆς πρώτης.

ἔκγονος *ἐκγράφω* *Βατερλώ* *Σκαρλάτος*

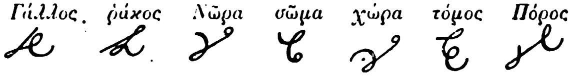
§ 31. Μεταξὺ συμφώνων σχηματιζόντων γωνίαν, οἱ κύκλοι γράφονται ἔξω τῆς γωνίας.
νόσος [καὶ οὐχὶ]. *Πάρος* [καὶ οὐχὶ].

§ 32. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει λέξεως, οἱ κύκλοι τίθενται ἐντὸς τῶν καμπύλων γραμμῶν. *Ὅσσα* , *ἅμα* , *ἄνω* , *ὠθῶ* .

Σημ. Κατὰ τὸ δυνατόν, ὀφείλει τις νὰ ἀκολουθῇ τὴν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς λέξεώς τινος δοθεῖσαν εἰς τὴν χεῖρα κίνησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῆς § 37 ὑποδεικνυομένων εἰδικῶν λόγων. Ἐν τῇ λέξει π. χ. *Ὅσσα* , ἡ γραφὴ θὰ ἦν διττῶς ἐναντία τῆς φυσικῆς κινήσεως τῆς χειρός. *Λάθος* , καὶ οὐχὶ , καθότι τὸ μὲν *λ* τείνει πρὸς τὰ δεξιά, τὸ δὲ *θ* πρὸς τὰ ἀριστερά .

§ 33. Οἱ κύκλοι τοῦ *α* , *ο* καὶ *ου* καθίστανται ἐπιμήκεις μεταξὺ συμφώνων σχηματιζόντων ὀξεῖαν γωνίαν.

Γάλλος *ῥάκος* *Νῶρα* *σῶμα* *χώρα* *τόμος* *Πόρος*

§ 34. Οὐδέποτε λησμονητέον ὅτι τὰ μὲν *κ* καὶ *γ*

γράφονται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, τὰ δὲ λ καὶ ρ τἀνάπαλιν·

καλὸς λάκκος ἀγὼν ὄρον μῆκος μύλος πύργος Πάρος κακὸς λάλος λύρα γύρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΕΥΣΕΙΣ

§ 35. Καίτοι ἡ Δυπλοαγεική Στενογραφία, ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτῆς, *οὐδεμιᾶς συντομεύσεως* χρείαν ἔχει, δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ ποιώμεθα χρῆσίν τινων, αἵτινες ἄλλως τε εἰσὶν ἁπλούσταται καὶ εὐκολώταται.

α΄ χθ γράφεται διὰ τόξου ἀνοικτοῦ πρὸς τὰ κάτω· *χθὲς* [ἀλλὰ *θὲς*], *ἰχθὺς* [ἀλλ' *ἠχεῖς*].

β΄ ἡ συλλαβὴ *σις* διὰ τόξου ἀνοικτοῦ πρὸς τὰ ἄνω, δι' ὁμοίου δὲ τόξου, ἀλλὰ μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ μέσῳ, ἡ συλλαβὴ ζις ἢ ζιζ.

κλῆσις [ἀλλὰ *κλείς*] *σύστασις* [ἀλλὰ *στάς*] *ζῆς*, *ζίζυφον*, *κτίζεις*, *ζιζάνιον*.

γ΄ *σμ* γράφεται διὰ τόξου ἀνοικτοῦ πρὸς τὰ δεξιά (· *ἄσμα* [ἀλλ' *ἅμα*] *σμῆνος* [ἀλλὰ *Μίνως*].

δ΄ *θν* διὰ τόξου ἀνοικτοῦ πρὸς τὰ ἀριστερά), *χν* δὲ δι' ὁμοίου τόξου μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ μέσῳ . *ἔθνος* [*Αἶνος*] *θνητὸς* *ἴχνος* [*οἶνος*] *χνοῦς* [*νοῦς*].

ε΄ αἱ καταλήξεις *-μενος*, *-μένη*, *-μενον* γράφονται ἅπασαι διὰ *μν* · *δεδομένος*, *ἐγνωσμένη*

στ΄ Ἡ τῶν συγκριτικῶν κατάληξις -*τερος*, -*τέρα*, -*τερον*, γράφεται δι᾿ ἁπλοῦ ρ, ἡ δὲ τῶν ὑπερθετικῶν -*τατος*, -*τάτη*, -*τατον* διὰ τοῦ τ —

φίλος φίλτερος φίλτατος. σοφὴ σοφωτέρα σοφωτάτη.

ζ΄ Τὸ τ μεταξὺ δύο συμφώνων, καίτοι προφερόμενον, δὲν γράφεται· *στρατός*, *ῥόπτρον*, *ἄντρον*, *ἀντλῶ*, *οἰκτρός*, *θέλκτρον*.

Σημ. Ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἰσχύει εἰς τὰ κύρια ὀνόματα. *Στράβων*, *Εὐτρόπιος*, *Βακτριανή*.

η΄ -*πλάσιος*, -*πλασία*, -*πλάσιον* γράφονται διὰ τοῦ π I.

διπλάσιος *ἑκατονταπλάσιος*

θ΄ Αἱ καταλήξεις τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν διὰ τοῦ τ — χωρὶς γραφομένου.

ι΄ *Χιλιάδες* γράφονται διὰ τοῦ , *ἑκατομμύρια* διὰ τοῦ (. [περὶ ἀριθμητικῶν ἐν γένει ἴδε Κεφ. Θ΄].

ια΄ -*ικός*, -*ική*, -*ικόν*, διὰ τοῦ κ / . *Ἑλληνικός* .

ιβ΄ Οἱ φθόγγοι *οα* ἢ *οα* παρίστανται διὰ τοῦ κύκλου ο ἐγκεκλεισμένου ἐν τῷ κύκλῳ O . Τὸ σχῆμα τοῦτο ἑνοῦται μετὰ τῶν συμφώνων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κύκλοι.

βοᾷ , *πόα* , *σῶα* , *ἤκουα* .

Μεταξὺ ὅμως συμφώνων σχηματιζόντων γωνίαν, δὲν τίθεται, ὅπως οἱ λοιποὶ κύκλοι, ἔξω ἀλλ᾿ ἔσω τῆς γωνίας.

Θόανα , *Τρφάδος*, *ἠκροάσθη* .

ιγ΄ *αο* καὶ *αου* γράφονται ἐν μέσῳ λέξεως διὰ τοῦ .

λαός , *φάος* , *ναούς* , *λαοπλάνος* .

ιδ΄ Τὰ ε καὶ ι γράφονται πρὸ τοῦ ν διὰ *τεταρτοκυκλίου* (τοῦ ε τηροῦντος πάντοτε τὴν στιγμήν), ὅταν διὰ τούτου ἀποφεύγηται ἡ γωνία. *πενία* , *ἀφίνει* , *Ἑλένη* , *σύννους* , *σθένος* , *κεχηνώς* .

Ἐπίσης δὲ καὶ μεταξὺ *τ* ἢ *δ* ἀφ' ἑνός, *σ* ἢ *ζ* ἀφ' ἑτέρου.
πταίστης, *κτίζω*, *δέσποινα*, *δίζυγον*.

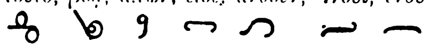
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ΣΤΙΓΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝΩΝ

§ 36. Τὰ φωνήεντα καὶ ἔνρινα εἶναι, εἴπομεν, κινητά, ἤτοι στρέφονται πρὸς ποικίλας διευθύνσεις, χωρὶς νὰ προκαλῶσι γωνίαν. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κανόνος τούτου ἀπαλλάττει τὰ φωνήεντα καὶ ἔνρινα, ὅσα ἐπιδέχονται στιγμὰς καὶ τόνους, τῆς χρήσεως τούτων.

§ 37. *Κανών*. Ὅταν δὲν παραμορφῶται τὸ σημεῖον, δὲν προκαλῆται γωνία, δὲν ἐπιμηκύνηται ἡ γραφή, γράφετε· **ου, ουα (οα), ι, αν, εν, ιν** *ἀνιόντα ἢ προχωροῦντα* ↗. **α, ο, ε, ον, ουν** *κατιόντα ἢ ὀπισθοχωροῦντα* ↙.

τοῦτο, βοῦ, ἀπών, εἶδε, ἀνθοῦν, Ἰνδοί, ἔνδον.

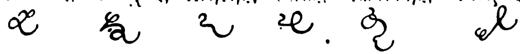

Κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον γραπτέον·

ἤδη	εἶδε	ἔδει	αἶδε
ἠχεῖ	εἶχε	ἔχει	ἔχε
ἴσοι	εἶσαι	ἔστη	ἐσὲ
οἶνοι	εἶναι	ὠμοὶ	ὠμὲ
μύτη	μήτε	ὅλοι	ὅλαι
σύρει	Σέρραι	μοῖρα	μέρη
φύσει	ἄφες	πατὴρ	πάτερ
τούτου	τοῦτο	ὅταν	ὤτιων
λαβὴν	ἔλαβεν	λαβὼν	λάβουν

§ 38. Ἐν λέξεσιν ἀρχομέναις ἐκ δύο ἢ τριῶν φωνηέντων, ὀφείλουσι ταῦτα κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ τηρῶσι τὴν ὑπὸ τῆς ἀλφαβήτου (σελ. 10) ὁριζομένην γραφήν, ἢ τὴν ὅλως ἀντίθετον ταύτῃ.

Αἰακός, Ἴακχος, Αἰήτης, ὑετός, Ἰωάννης, Ἰάειρος.

§ 39. Δύο φωνήεντα ἢ φωνῆεν καὶ ἔνρινον ἐν τέλει λέξεως, ὀφείλουσι νὰ γράφωνται κατὰ τὸν ἐν § 38 τεθειμένον κανόνα.

κλαίει, κλαῖε, κλείει, κλεῖε, κλαίων, κλαίειν, κλείειν.

Τοῦτ' αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ τῶν εἰς τρία φωνήεντα ἢ δύο φωνήεντα καὶ ἔνρινον ληγουσῶν λέξεων.

Ἀγλαΐα, *Κοτύαιον*, *Λάιον*, *ἀλιεία*

§ 40. Ὅταν ἐν μέσῳ ἢ τέλει λέξεως, ἑπομένων *α* ο, *ο* Ο καὶ *ου* ◯ τοῖς *ε* ∩ καὶ *ι* c, τὰ τελευταῖα ταῦτα φωνήεντα δὲν δύνανται νὰ ἀκολουθῶσι τῷ ἐν § 37 κανόνι, στρέφονται τότε οἱ κύκλοι κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ ἄνω, ἢ ὀπίσω ἢ κάτω, καθόσον προηγῆται τούτων τὸ *ι* c ἢ τὸ *ε* ∩.

Μαλέας, *Ἠλίας*, *γεωργός*, *αἰγιαλός*, *βασιλέα*, *βασιλεία*, *καίω*, *φρικιῶ*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

§ 41. Τὰ κύρια ὀνόματα ὑπογραμμίζονται· πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν προσηγορικῶν· *Γεώργιος*, *Δημήτριος*.

§ 42. Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν γράφονται συντετμημένα καὶ ἐν ἀνάγκῃ ὑπογραμμίζονται·

Ἰαν., *Φεβ.*, *Μάρ.*, *Ἀπ.*, *Μά.*, *Ἰούν.*, *Ἰούλ.*, *Αὔ.*, *Σεπ.*, *Ὀκ.*, *Νοέμ.*, *Δεκ.*, *Κυρ.*, *Δευ.*, *Τρ.*, *Τετ.*, *Πέμπ.*, *Παρ.*, *Σάββ.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

§ 43. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι εἶδός τι στενογραφίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁλόγραφον παράστασιν αὐτῶν. 1899, π. χ. γράφεται πολὺ ταχύτερον τοῦ *χίλια ὀκτακόσια ἐνενήκοντα ἐννέα* Δυνάμεθα ὅμως νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ ἑξῆς σημεῖα εἰλημμένα ἐκ τῶν στενογραφικῶν χαρακτήρων.

π	τ	φ	κ	ρ	μ	ν	θ	σ	ο
|	—	\	/	╱	(	)	∩	∪	O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

§ 44. Οἱ ἀριθμοὶ συνδέονται ὡς καὶ τὰ γράμματα καὶ ὑπογραμμίζονται. 1899, 1453, 4240.

25 . 89 . 972 . 503 . 12 . 666 . 8888 .

§ 45. Ἀριθμοὶ παριστώμενοι δι' εὐθειῶν καὶ ἐπαναλαμβανόμενοι συνδέονται διὰ μικροῦ κύκλου α ο . 222 . 33 . 4422 . 351 . 112 .

§ 46. Στρογγύλα ποσὰ ἄνω τῶν χιλιάδων γράφονται διὰ τῶν σημείων τῶν μονάδων, δεκάδων ἢ ἑκατοντάδων, ἀκολουθουμένων ὑπὸ τοῦ ⌒ διὰ τὰς χιλιάδας, (διὰ τὰ ἑκατομμύρια. { διὰ τὰ δισεκατομμύρια καὶ οὕτω καθεξῆς· 2.000, 30.000, 400.000, 5.000.000, 60.000.000, 700.000.000, 8.000.000.000 .

§ 47. Εἰς μεγάλα ποσά, οἱ ἀριθμοὶ χωρίζονται καθ' ἑκατοντάδας· 1.234.567.890, 11.111, 1.000.001

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΞΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

§ 48. Πλειστάκις γράφοντες ἑλληνιστὶ ἀποροῦμεν περὶ τὴν γραφὴν φθόγγων ξένων τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Τοὺς φθόγγους τούτους ἡ Στενογραφία παριστᾷ δι' ἰδίων σημείων, καὶ δή·

d (ντ) διὰ τοῦ ντ μετὰ καθέτου γραμμῆς ἐν τῷ μέσῳ· καντῆς, *Dickens* .

gu (γκ) διὰ τοῦ κ μετὰ καθέτου γραμμῆς ἐν τῷ μέσῳ· *Garfield*, *Goethe* .

τσ διὰ τοῦ σ μετὰ καθέτου γραμμῆς ἐν τῷ μέσῳ· τσίρος, τσακίζω , Σοῦτσος .

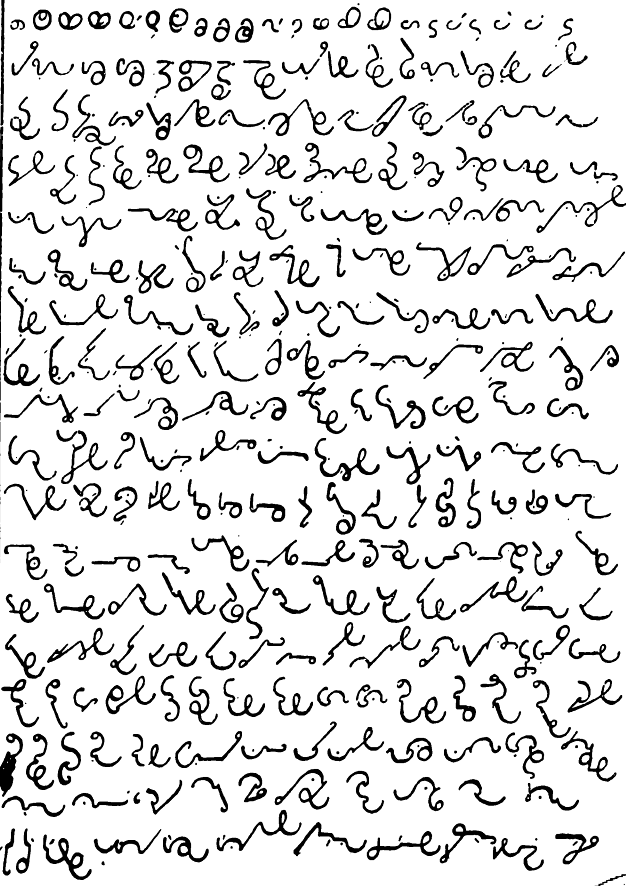
δζ διὰ τοῦ · *δζάμι* , *κάνδζο* , *γώδζας* .
j (*ζ*) διὰ τοῦ *Joinville* , *Régie* .
ch (*σ*) διὰ τοῦ · *Σάχης* . *Champagne* .
gn (*νι*) διὰ τοῦ *ν* μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ μέσῳ · *Migne* .
ill (*γι*) διὰ τοῦ ἢ ξ *Corneille*
eu (*ö*) διὰ μεγάλου τεταρτοκυκλίου μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ μέσῳ · *Richelieu* , *Auteuil* .
u (*ü*) διὰ μεγάλου τεταρτοκυκλίου ·
Hugo , *Duployé* , *Dumas* .

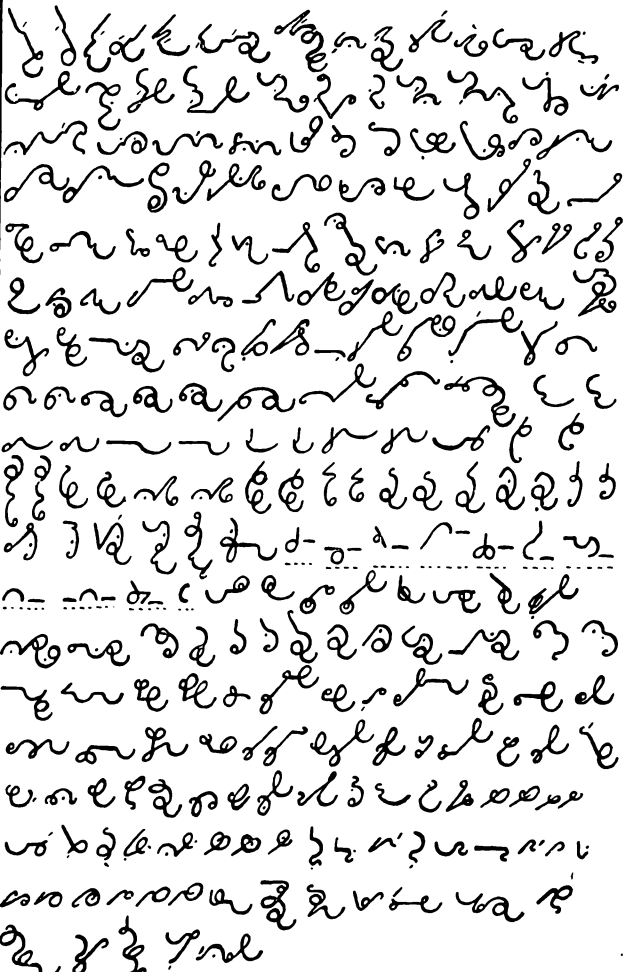
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

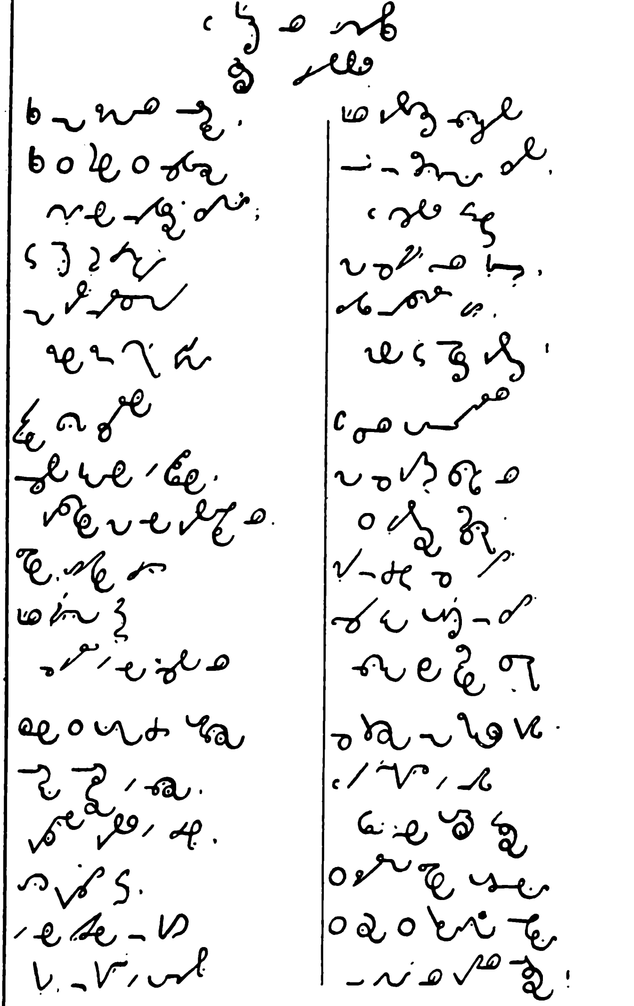
ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΙΞΕΩΣ

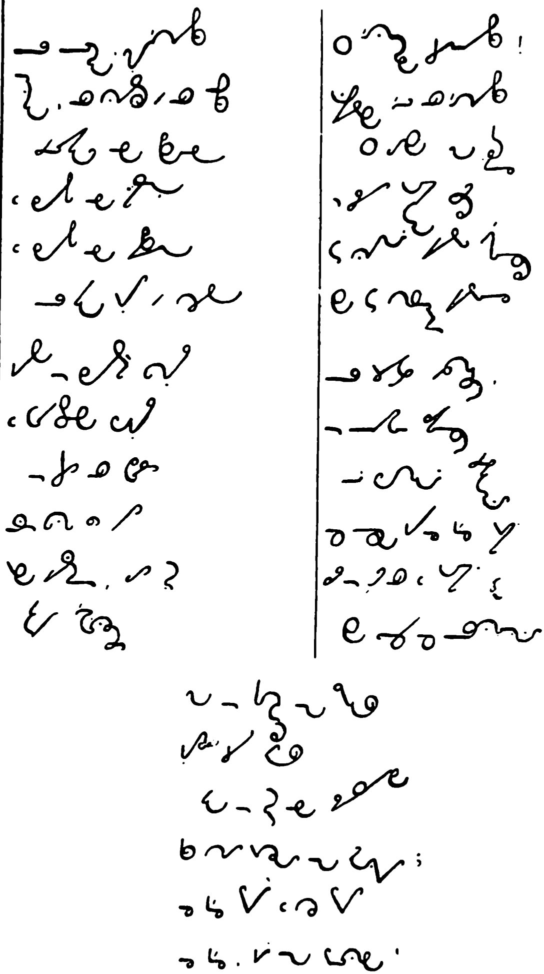
§ 49. Τὰ σημεῖα στίξεως εἶναι οἷα καὶ ἐν τῇ συνήθει γραφῇ, ἐκτὸς τῆς *παρενθέσεως*, ἀνθ' ἧς, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως μετὰ τῶν γραμμάτων μ (καὶ ν) , τίθενται αἱ *ἀγκύλαι* [ ]· τῆς *παύλας*, ἥτις τίθεται διπλῆ =, καὶ τῆς *ἀποστρόφου*, ἥτις δὲν γράφεται μέν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἑνοῦνται εἰς ἓν μονόγραμμα ἡ τὴν ἀπόστροφον φέρουσα ἀντωνυμία, πρόθεσις, σύνδεσμος ἢ ἄρθρον μετὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος ὀνόματος ἢ ῥήματος, πανταχοῦ ἔνθα δὲν προκαλεῖται σύγχυσις μετ' ἄλλης λέξεως· *δι' ἄλλους* , *σ' ἐπαινεῖ* , *οὔτ' ἐγώ* , *τἄνθη* . Ἀλλὰ *κατ' οἶκον* .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

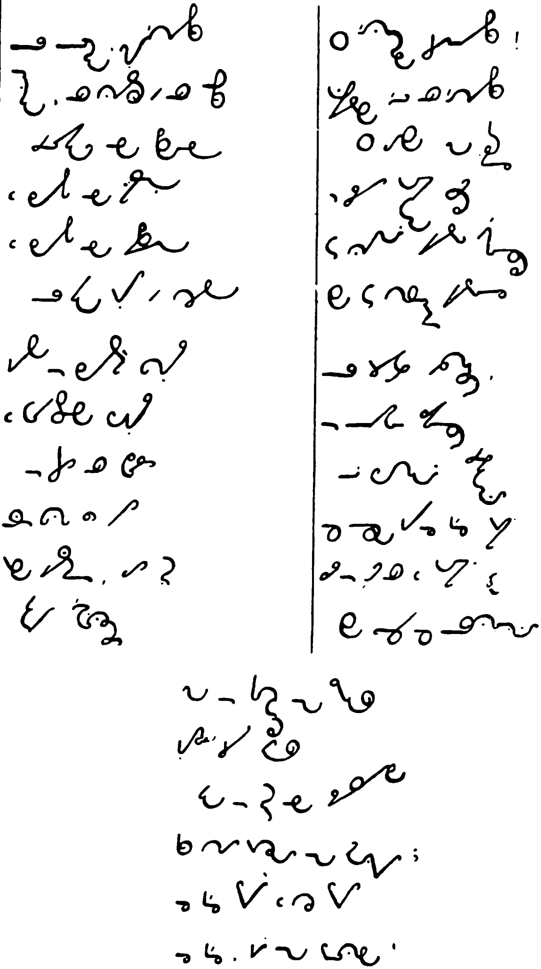
ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Ἀεί. ᾠά (ῷα). ᾠῷ, ᾠοῦ, ᾦαν. ᾠόν, οὐαί. ἐᾷ, ἐῶ, ἐῴα. ἐάν, αἰών, ἴα. ἴω. ἴου (υἱοῦ). υἱέ. υἱοί. οἷαν. υἱόν, εἶεν. εἴην, ἠιών.

Πεῖρα. Ἀπελλῆς. πειθώ, ἐπέχω. Τέκνον, ὁδηγῶ, τέμνω, δῆμος. Σφαῖρα, Βῆλος, ὕφαλμος. βῆμα, ἀφέθη, βήχω. Γέλως. Κῦρος, κενός, γυνή, μέγεθος, κίχλα. Βλέπω, ρῦπος, ἔλευσις, θόρυβος. λέξις, ριγῶ, λαιμός, ρῆμα. Ὀρέστης. λύσις. Μικρός, μέγας, Μέμνων, μῖμος. Ἄνετος, ὄνειδος. Νέρων. Νεῖλος. ἀνενόχλητος. Νῖνος, ἀνέθηκα, νήχομαι. Σεπτός, σήπεται, Ζεύς. Σύβαρις. δίσεκτος, ζυγός. σεμνός, ζύμη, σεσηπώς, ζῆς. Θέλω. χείρ, ὠθήθη, ἀρχέχορος.

Πάντες. Ὀπούντιος. Πίνδος, πομφόλυξ. ἐπεμβαίνω. Παγγαῖον, σπόγγος, ἑκατόμπυλος, Τέμπη, στόμφος. Ἐδιμβοῦργον. Ὀρτανσία. ἐκραδάνθη, ἑκατόγχειρ. Εὐάμπελος, εὔανδρος, ἀψηφοῦντες, Φιντίας. Εὐαγγέλιον, βογγᾶ, Σφίγξ, ὕφανσις. βενζίνη, Ἀλφόνσος, ὑφάνθη, Βενθύλος. Γαμψός, κομπάζει, γίγαντες, κόνδωρ, γόμφος, κύμβη. Καμβύσης. Λάμπω, Ὄλυμπος. Ἀτλαντικός, τελοῦντες, Λάρανδα, Ῥύνδακος, λαμβάνω, ρομφαία, Τρανσβαάλ, Τίρυνς, λανθάνω, ρόγχος, ἐλέγχω. Κατάμεμπτος, μομφή, μεμβράνη, Μάνλιος. ἀντιμήνσιον, Μάγχη, Σμινθεύς Συνέμπορος, ἀνάγκη. Βυζάντιον, προσόντα, σινδών. μεσόμφαλος, σύμβολον, Ζέμβλα Χάνδαξ, μαθόντες. Θύμβρος, φθόγγος, ἐχέγγυον.

Πέπλος, πίπτω, πετῶ. πηδῶ, πεύκη, ἐπιβαίνω, παίκτης. πηγή, ὑπέμεινα, ποίμνη, πίσσα, παίζω. Στέψις,

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

'Αεί. ὠὰ (ὤα). ὠῷ, ὠοῦ, ὤαν. ὠόν, οὐαί. ἐᾷ, ἐῶ, ἐώα. ἐάν, αἰών, ἴα. ἴω. ἴου (υἱοῦ). υἱέ. υἱοί. οἴαν. υἱόν, εἶεν. εἴην, ἠιών.

Πεῖρα. 'Απελλῆς. πειθώ, ἐπέχω. Τέκνον, ὁδηγῶ, τέμνω, δῆμος. Σφαῖρα, Βῆλος, ὑφαλμος. βῆμα, ἀφέθη, βήχω. Γέλως. Κῦρος, κενός, γυνή, μέγεθος, κίχλα. Βλέπω, ρῦπος, ἔλευσις. θόρυβος. λέξις, ριγῶ, λαιμός, ρῆμα. 'Ορέστης. λύσις. Μικρός, μέγας, Μέμνων, μῖμος. "Ανετος, ὄνειδος. Νέρων. Νεῖλος. ἀνενόχλητος. Νῖνος, ἀνέθηκα, νήχομαι. Σεπτός, σήπεται, Ζεύς. Σύβαρις. δίσεκτος, ζυγός. σεμνός, ζύμη, σεσηπώς, ζῆς. Θέλω. χείρ, ὠθήθη. ἀρχέχορος.

Πάντες. 'Οπούντιος. Πίνδος, πομφόλυξ. ἐπεμβαίνω. Παγγαῖον. σπόγγος, ἑκατόμπυλος, Τέμπη, στόμφος. 'Εδιμβοῦργον. 'Ορτανσία. ἐκραδάνθη, ἑκατόγχειρ. Εὐάμπελος, εὔανδρος. ἀψηφοῦντες, Φιντίας. Εὐαγγέλιον, βογγᾷ, Σφίγξ, ὕφανσις. βενζίνη. 'Αλφόνσος, ὑφάνθη, Βενθύλος. Γαμψός, κομπάζει, γίγαντες, κόνδωρ, γόμφος, κύμβη. Καμβύσης. Λάμπω. "Ολυμπος. 'Ατλαντικός, τελοῦντες, Λάρανδα, Ρύνδακος, λαμβάνω, ρομφαία, Τρανσβαάλ, Τίρυνς, λανθάνω, ρόγχος, ἐλέγχω. Κατάμεμπτος. μομφή, μεμβράνη, Μάνλιος. ἀντιμήνσιον, Μάγχη, Σμινθεύς Συνέμπορος, ἀνάγκη. Βυζάντιον. προσόντα, σινδών. μεσόμφαλος, σύμβολον, Ζέμβλα Χάνδαξ, μαθόντες. Θύμβρος, φθόγγος, ἐχέγγυον.

Πέπλος. πίπτω, πετῶ. πηδῶ, πεύκη, ἐπιβαίνω, παίκτης. πηγή, ὑπέμεινα, ποίμνη, πίσσα, παίζω. Στέψις,

Οἰδίπους. τέττιξ. ᾄδω, δεῦτε, στῖβος. τέρμα. Δῆλος. ταινία. δεινός. στῆθι. δέχομαι. Φέψαλα. εὔιππος, ἐφέτος, Ἄβυδος, Ὀρφεύς. βίβλος, φέξω. εὐηγμένος, ἄφεσις, ἄβυσσος. Σκέψις, γύψος, ἀρκετός. αἰγίδες. γεῦσις, κῦβος, κεκρύφαλος, γίγας, κεστός. γεῖσον. Ἀρετή, Λήδα, Λέρος, θρύλλος. ἀλέθει, βρυχᾶται. Μήποτε. μετρῶ, Μίδας, τομεύς, ἀμοιβή. μέλι, Ὅμηρος. μένει, Μίνως, μέσος, μῖσος. μέθη, ἀμυχή. Ἀνεψιός, νίπτω, Τυανεύς, Ἀννίβας, νεκρός, ἀνοίγω. ἄνεμος. μνήμη, ἄνεσις, νῆσος. Ἐξέδρα, ζητεῖ. Σέρραι, ζῆλος, εἰσέχω, ζῆθι. Μεθέπομαι, καχύποπτος, Θέτις. χύδην, ἐχέφρων, Θῆβαι, Θέκλα, ἀρχηγός, θέμις, σχῆμα, θέσις, παχύς.

Πομπή, πέμπω, πάνσοφος, σπινθήρ, πένθος, πάγχρυσος. Ῥίπτοντες. Πορανδός, παρῳδοῦνται, πλάστιγξ, Δόγγολα. Βάμβαξ, βομβῶ. Γάγγης. Κόγγος, γλύκανσις. Κωνσταντῖνος, Ἀργανθώνιος, κόγχη. Λογγῖνος, φάραγξ, ἤλεγξα. Μανδύας. πολεμοῦνται, Μίνδαρος, θώμιγξ, Μογγόλος, Μένανδρος. συνήντησα, ἀνομβρία, νύμφη, συνάγχη. συνονθύλευμα. Συμπαθῶ, Ζάγκλη, χρυσάνθεμον, συγχέω, ᾐσθάνθη, ἐπαχύνθη.

Ψάλλω. φάτνη, ἔδνα, εὔσωος, εὐζωΐα, ἀλθαία, Κολχίς. ὀρθός, ὄρχησις, ὀμνύω, εἰσροή, πρόσλημμα, ἐσθίω, Πάσχα.

Πτῶσις, Σαπφώ, πρώρα, ὕπνος. Ὕδρα. ἀτμός. Ἀτθίς. Εὐποιία. αὐτός. πεύκη, φλέψ. τραῦμα, χαῦνος, εὐχή. Ἔκπαλαι. ἀκτίς, ἐκβολή, ἄγρα, ἀκμή, ἄγνοια. ὀξύς. ἐκχέω. Ἐλπίς. κέρδος, ἄλφιτα, τύρβη, ὄρκος. ἀλγῶ. ὄλμος, ὄρνις, ἄλσος. Ἀσπίς. στενογραφία, ἀσβόλη, ἀσκός. δύσνους. Ἆθλα, αἰχμή.

Ἐκγελῶ. ἐκγράφω, Δὸν Κάρλος. οὐρλιάζω. Ἰρλανδός. βοῦρλον. Ὄχθη, ὠθεῖ, ὄχι. Ἄχθος. Ἄθως. ἄχος. ῥόχθος.

ἐχθρός, ἐταράχθη. καταχθόνιος Μισεῖς. μῦς Ἄλυσις.
Ἄλυς Δύσις. δίς. Πέσης, παῖς Πώλησις, πόλις. Συστολή
Κοσμεῖ. κόμη Νόμισμα, νόμιμα. Ἐσμός, Αἶμος Χρίσμα.
χρῆμα Κόσμος. κῶμος. Κτίσμα. κτῆμα. Ἔθνος. Αἶνος.
Κύθνος, Λύχνος. Λῖνος. Πάχνη. Πανί. ἀράχνη. τέχνη,
βραγχνός, συχνάκις, ἀποθνήσκει, χνοώδης.
Ι' Κ' ΛΓ' ΝΗ' Ρ' ΡΜϚ' ΣϞΖ' ,Α ,Β' ,ΓΚΔ' ἑκατομμύρια.
Στοά, ὄασις, Οὐαλλία. Οὔαρος. πόας, στοᾶς. βόας.
Κουάκερος. χλοάζω, Ἀτηζώας. Θόανα, νόας. Πεῖνα.
φαίνει, εὔοινος, Λῖνος, ραίνω, ξένος. Τροίζηνος. Ἀθῆναι.
χαίνει. Δίσκος, κτίστης. Ἄαπτος. ἄοπλος, ἄωτον, ἀόρα-
τος. ἀετός, ἀέκων, ἀεροειδής. ἀένναος, ἀοιδός, ἄυλος.
ἀειθαλής, ὠοειδής, ὠοπώλης, ἑαυτοῦ, ἔαρ. ἑορτή. ἑωσφό-
ρος, ἑῷος, ἔοικα, ἰατρός, οἴαξ. ὕαλος. ἴαμβος, Ἰάσων,
ἰαχή, ἠώς, οἴομαι, οἰωνός, εἴωθα, Ἰωήλ. ἴουλος, ἱέραξ,
ὕαινα, οἴησις, ἴυγξ. Ἀγλαά, λαῷ, λαοῦ, λαέ, λαοί.
Στοάν, βοῶν, ἐννοοῦν, γελόεν. χλόην. Λούω, λούου, λούειν.
Πνέε, πταίει. Κλέαν. νέον. Σεῖε. δύει. Λείαν, λύων, ποιεῖν.
Ἔκλαια, κλαίω, ἐλαίου, λεία, λύω, λείου. Ποιότης, διά-
κονος, Ἐτεοκλῆς, φιάλη, Καιάδας, Σκίαθος, λύομαι,
αἰωνιότης, νεώριον, Πανιώνιος. σιαγών. Ἀγχίαλος.

Η ΠΑΝΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ποῦ τῆς ἀπλήστου διανοίας,
ποῦ ὁ θνητὸς ὁ τολμητίας
θέλει τοὺς τέρμονας ὁρίσει.
Με τέχνην νέαν καθ' ἡμέραν
τῆς πρώην τερατωδεστέραν
αὐτὸς αὐτὸν θαμβεῖ κ' ἐκπλήσσει

Γίγαντας ἔχει ἀοράτους
δούλους πιστοὺς καὶ ἀκαμάτους,
προθύμους εἰς τὰς προσταγάς του.
Ἀτμός, Ἠλεκτρισμὸς καλοῦνται·
παντοῦ ἀγγέλλοντες ἱκνοῦνται
τὰ κράτη καὶ τὰς ἐντολάς του.

Οὕτως ὁ Ζεύς ποτε συμμάχους
δεινῆς δυνάμεως καὶ τάχους,
φρουροῦντας πρόσω καὶ κατόπιν,
εἶχε Βριάρεων ἐκεῖνον,
καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν πυρίνων
βελῶν, τὸν Βρόντην καὶ Στερόπην

Παντοῦ προφθάνει ταχυπόρος·
δὲν τὸν ἀναχαιτίζει ὅρος,
ἡ θάλασσα ἐκτεταμένη.
Εἰς τὸ ὑγρὸν ἰδοὺ πεδίον,
ἅρμα τροχήλατον ξυλίων,
ἴσος μὲ δαίμονα προβαίνει.

Ἐπὶ ὁδοῦ σιδηρηλάτου
εἰς τὸ πορίπνουν ὄχημά του
ὁ Κεραυνὸς ἡνιοχεύει·
ὑπὲρ τῶν ποταμῶν τὸ ῥέον
ὕδωρ κ' εἰς σπλάγχνα τῶν ὀρέων,
ταχὺς ὡς ἄνεμος ὁδεύει.

Τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου βρέμει·
ἡ γῆ ἀντιβροντᾷ καὶ τρέμει.
Μάτην ἐντὸς στενοῦ κοιτῶνος
ὁ ἀκρατὴς Ἀτμὸς σφαδάζει·
ὁ Νοῦς ὁ βασιλεὺς δαμάζει
τὴν λύσσαν τοῦ φρικτοῦ Τυφῶνος!

Διὰ δεινῆς, ὑπερανθρώπου
τέχνης, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου
κατήργησε τὰς ἀποστάσεις
ἡ ἀστραπὴ τὰς ἐρωτήσεις,
ἡ ἀστραπὴ τὰς ἀποκρίσεις
διὰ γῆς φέρει καὶ θαλάσσης

Πρὸς τὸν ἀστροφεγγῆ αἰθέρα
ἡ μυριόφωτος ἑσπέρα
τῶν πόλεών του ἁμιλλᾶται·
τοιοῦτον ἔχει ἀεὶ ῥέον
φῶς κρουνηδόν, ἥλιον νέον
κ' ἡμέραν ἀντιμηχανᾶται.

Ὢ ἀγχινοίας πολυτρόπου·
ζωγράφος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου
ὁ ἥλιος, εἰς πινακίδα
ἐν ἀκαρεῖ στιγμῆς εἰκόνα
μὲ χρυσῆν γράφει λαμπηδόνα
ὡς μὲ θεότευκτον γραφίδα.

Διὰ φαρμάκων λαθιπόνων,
τῶν δριμυτάτων ἀλγηδόνων
τὴν αἴσθησιν κατακοιμίζει·
τὸ Διὸς πῦρ τὰ πάντα φλέγει,
ἀλλὰ τῶν οἴκων του ἡ στέγη
ὡς ὕδωρ τὸ διοχετίζει.

Εἰς τὸν πυθμένα τῆς ἀβύσσου
περιπατεῖ, παρων ἐξίσου
κ' εἰς τῶν νεφῶν τας ἀκρωρείας
Ποῦ θέλει φθάσει τίς ἠξεύρει,
τὰ πάντα εὗρεν ἢ θὰ εὕρῃ,
τα πάντα, πλὴν τῆς εὐτυχίας·

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΚΓΥΜΝΑΣΙΣ

Ἀφοῦ ἐκμάθῃ τις θεωρητικῶς τὴν Στενογραφίαν, ὀφείλει νὰ γυμνάζηται διαρκῶς ἐν αὐτῇ, ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην εὐχέρειαν ἐν τῷ χειρισμῷ αὐτῆς. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖον ὅπως γράφῃ τις κατὰ πρῶτον ὀρθῶς καὶ ἀπταίστως, ἄνευ ἐξαλμάτων καὶ ἀτάκτων ἀνατιναγμῶν, διὰ κινήσεως ἠρέμου καὶ κανονικῆς, ἄνευ ἀπωλείας χρόνου ἢ ἐκτάκτου βίας· ταῦτα πάντα ἐπιτυγχάνονται ἐν σχετικῶς μικρῷ χρόνῳ διὰ τῆς συνεχοῦς τριβῆς. Δέον ὅθεν νὰ μεταγράφῃ τις κατὰ τὸ δυνατὸν πλεῖστα ἐκ τῆς συνήθους γραφῆς εἰς τὴν στενογραφικήν, νὰ ἐπαναγινώσκῃ ὅμως τὰ στενογραφηθέντα μετὰ προσοχῆς, καθότι ἡ ἐπανάγνωσις εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ γράφειν, οὕτω δὲ τά τε σφάλματα καὶ αἱ ἐλλείψεις τῶν γραφέντων παρατηροῦνται καὶ ἡ ἐπανάγνωσις αὕτη εὐχερὴς καθίσταται. Ἂς ἐπιζητῆται εὐκαιρία πρὸς ἀναγραφὴν κηρυγμάτων καὶ ἀγορεύσεων, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ἂς γράφῃ τις καθ' ὑπαγόρευσιν, κατ' ἀρχὰς βραδεῖαν, εἶτα κατὰ μικρὸν ἐπιταχυνομένην.

Καλὴ γύμνασις εἶναι καὶ ἡ μετὰ βαθμηδὸν αὐξούσης ταχύτητος συνεχὴς καὶ κατ' ἐπανάληψιν γραφὴ ῥητοῦ τινος ἢ παροιμίας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ δέον νὰ προτιμᾶται ἡ μολυβδὶς τῆς γραφίδος.

Λίαν ὠφέλιμος εἶναι ἡ ἐν ταῖς συνήθεσι γραφικαῖς ἐργασίαις ἐγκατάμιξις ὅσον τὸ δυνατὸν πλειόνων ἐστενογραφημένων λέξεων, πρῶτον μὲν ἄρθρων, ἀντωνυμιῶν καὶ μορίων, εἶτα δὲ καὶ ἄλλων λέξεων· ἡ ἀνάγνωσις ἔργων καὶ ἐφημερίδων στενογραφικῶν, ἡ στενογραφικὴ ἀλληλογραφία, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν εὐχαριστοτάτην τῶν ἀσκήσεων.

ΤΕΛΟΣ

